

INAUGURACIÓ DEL CURS A L'INSTITUT SUPERIOR DE CIÈNCIES RELIGIOSES DE VIC

Seminari Diocesà // 8-10-2013

Sr. Directora, Dra. Begonya Palau,
Dr. Marc Sureda, professor d'aquest Institut i Conservador en Cap del Museu Episcopal de Vic,
Sra. Concepció Huerta, Secretària de la Facultat de Teologia de Catalunya,
Srs. Professors, alumnes,
Senyores i senyors.

Després de les paraules de la Sra. Directora i de la Sra. Concepció Huerta, i havent escoltat la Lliçó inaugural del Dr. Marc Sureda, em pertoca, com a bisbe de Vic i, per tant, moderador d'aquest Institut, dir les paraules que clouen aquest acte inaugural del curs 2013-2014. La meua primera paraula és d'agraïment a tots els qui feu possible dia a dia aquesta institució del nostre bisbat que tant de bé ha aportat, aporta i ha d'aportar a tota la diòcesi. Una paraula d'agraïment a tots els alumnes inscrits en aquest nou curs lectiu. Una institució com aquesta no té cap sentit, evidentment, sense els alumnes que amb set d'aprofundir i conèixer més i més, s'apropen a les fonts de la saviesa cristiana. Perquè solament és aquesta la que aquí es pot pouar amb l'esforç dels professors i alumnes, de l'equip de direcció i del personal d'administració; amb l'esforç de tots i amb el do de l'Esperit Sant que ens vessa a dojo els seus set dons, si li obrim el cor amb humilitat.

La lliçó inaugural ens ha portat a fer una mirada al patrimoni cultural de l'Església, que és molt més que els edificis i les obres d'art. Una manera concreta de mirar el món, de pensar i d'estimar, que es fa visible amb una societat amb uns valors ben propis dels cristians, és també el patrimoni cultural que hem d'estimar i conservar tots nosaltres, des de l'estima i l'aprofundiment de la fe cristiana que n'és la font. Adonem-nos bé de la força de la fe cristiana. Si deixéssim de beure en la font clara de la fe, el que ens configura com a poble perdria la seva realitat més pregona, essent com un arbre sense arrels. Cal encara, en l'Any de la Fe, recordar-nos els uns als altres que no hem d'anar a cercar altres horitzons lluny de la fe cristiana, per a poder tenir la font de la vida. Ens cal decidir-nos a creure de veritat, és a dir, a posar confiança en la nostra fe. No som nosaltres els qui fem la fe cristiana, si no que és la fe en Crist la que ens construeix amb una cultura pròpia, que en cada moment pren la fesomia oportuna perquè enmig del món els cristians siguem l'ànima del món –com diu la carta a Diognet –, la sal de la terra i la llum del món –com diu Jesús- .

La nostra diòcesi és bressol de Catalunya. El patrimoni cultural que tenim i que volem posar a l'abast de tothom ens parla del paper central de la nostra diòcesi al nostre país. D'ací neix el cicle de llicència que ofereix el nostre Institut: Evangeli, Història, Cultura. Tampoc no puc deixar de recordar que el patrimoni de santedat que tenim i que hem heretat ens parla de la vida cristiana intensa entre nosaltres. Som una terra profundament cristiana amb fruits de santedat entre els seus fills. El nostre institut ofereix per a la llicència aquesta experiència multisecular que ens cal aprofundir, que ens cal fer-la objecte d'estudi i de divulgació. No hem de tenir cap por al nostre passat. Certament hi ha llums i ombres. És aquest el misteri de l'Església, la qual la patristica anomena "Mysterium Lunae", perquè en ella hi ha llum de la santedat pròpia de Crist, el Sol que la il·lumina, i l'obscuritat dels pecats dels fills de l'Església; però que sempre i en tot moment resplendeix amb la santedat dels seus fills, perquè, n'estem segurs: en l'Església els sants sempre tornen i tornaran a brotar.

El meu desig, fet pregària per tots vosaltres, és que el Senyor us ompli dels seus dons perquè en aquest curs siguin molts els fruits de saviesa profunda que es donin en aquest nostre institut. Ens cal a tots l'esforç i el treball, la comunió i la confiança. Estic ben segur que tot això hi serà.

Dono, doncs, per inaugurat el nou curs 2013- 2014 de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, a major glòria de Déu.